

Oei ik loei

Buurman is brandweerman.

Vandaag staat er een brandweerauto in de straat. Een echte. Maar er is geen brand en de brandweermannen zijn nergens te zien.

Poppedijn en Oelepetoet staan bij de brandweerauto te kijken.

Ze kunnen hun ogen niet geloven.

Hij is heel groot en heel rood.

'Wat is dat nou?' vraagt Poppedijn. 'Slangen', zegt

Oelepetoet, 'En kranen.' Hij wijst omhoog.

'En een lange ladder, voor een kat in de boom.'

Poppedijn voelt aan een brandweerslang.

'Als ik de kraan opendraai, loopt de brandweerauto helemaal leeg,' zegt ze. 'Dan kunnen we zwemmen in de straat.'

En wat zien ze nu? De deur van de brandweerauto staat op een kier. De brandweermannen zijn er niet. Er is niemand die kijkt.

'Durf jij naar binnen?' vraagt

Poppedijn. 'Ik wel hoor,' zegt

Oelepetoet. 'Ik word brandweerman.' Oelepetoet trekt de deur verder open en klimt in de brandweerauto.

Als Oelepetoet durft, durft Poppedijn ook. Voorzichtig klautert ze naar binnen.

Oelepetoet pakt het grote stuur met twee handjes vast.

Poppedijn bestudeert allemaal glimmende metertjes en knopjes. 'Waar zou die voor zijn?' Ze wijst naar een grote rode knop. 'Die is voor de sirene,' zegt Oelepetoet.

'Voor als er brand is.'

'Zou de sirene het doen?' vraagt Poppedijn. Ze denken even na. 'Ik denk het niet,' zegt Oelepetoet. 'Ik denk het wel,' zegt Poppedijn. 'Zal ik drukken?' vraagt ze. Haar handje hangt al boven de knop. 'Niet doen' fluistert Oelepetoet. 'Misschien mag het niet.' Hij pakt haar hand vast, 'kijk uit.'

Ze gluren door de ramen naar buiten. Niemand ziet de kleine brandweerman en brandweervrouw in de grote auto.

'Samen drukken?' fluistert Poppedijn. 'Oké, samen drukken,' zegt Oelepetoet. Ze kijken nog één keer om zich heen. Dan drukken Poppedijn en Oelepetoet samen op de grote rode knop.

Opeens zwaait er een blauw licht door de straat. De sirene loeit. Poppedijn en Oelepetoet schrikken zich een hoedje.

Ze kijken elkaar met grote ogen aan en beginnen te lachen.

Oelepetoet draait hard aan het stuur. Nu is hij echt brandweerman. Poppedijn zit met haar armpjes in de lucht en gilt het uit van plezier.

Uit het huis van buurman komen zes brandweermannen gehold. Hun petten staan scheef op hun hoofd.

Eén brandweerman heeft zelfs nog een kopje koffie in zijn hand.

Dan zien de brandweermannen Poppedijn en Oelepetoet in de auto zitten. Buurman wil boos worden.

Maar de andere vijf brandweermannen zijn al gestopt met rennen. Ze staan schuddebuikend te lachen. Dan moet buurman ook lachen.

De sirene loeit nog een keer en de hele straat wordt opnieuw blauw van het zwaailicht.

'Oei', zegt Poppedijn.

'Ik loei', zegt Oelepetoet.

